

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČCE

XVIII. ročník číslo (7-8), 9

září 2012

SLOVO NA ÚVOD - KNIHA RÚT, 1. ČÁST

čtení Rt 1, 1-19a

Pojďme se vydat na cestu s Rút. Ta cesta bude zajímavá už kvůli cíli. Jde se do Betléma. Když se to řekne zvlášť okolo Vánoc, zavilý mládežník se otřese hrůzou, že ho čeká odříkávání básniček o třech králich co nebyli králové, ale mudrci. Ne, nic takového po nikom nechci. Ale těch třech mudrců se jen tak nezbavíme, protože srovnat si Rút a mudrce, to není úplně mimo.

Ty dva příběhy – mudrců na straně jedné a Noemi a Rút na straně druhé – od sebe dělí nějakých 1500 let. A rozdílů je víc. Kašpar, Melichar a Baltazar jedou na zdvořilostní návštěvu nově narozeného panovníka. Noemi se vrací domů a její snacha Rút jde do Betléma, aby zde nový domov našla. Nemají ani zlato, ani kadidlo ani vonné masti. Po pravdě řečeno, nemají vůbec nic. Jsou chudé a čeká je nelehký úděl vdov. Ale naleznou to podstatné, co ve svém životě každý potřebuje a co Rút tak jasně řekla své tchýni – tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem. Mít lidi, ke kterým patřím a Boha, kterého uctívám. To je to, co lidé potřebují a když to nemají, tak místo toho hledají všelijaké náhražky. Vězni odsouzení k samotce a trosečníci na ostrovech si povídají se zvířaty a lidé, kteří neznají skutečného Boha, ti začínají uctívat všelijaké modly, ať už to byl starověký Baal či Marduk a nebo dnes peníze a společenský vliv. Vždycky jde jen o jedno – nějak si zajistit budoucnost. Nějak si posichrovat, že bude 365 dní do roka vánočně šťastných a veselých.

Ke které z těch skupinek se připojíme? Mudrci, nebo chudé ženské? Či obecněji a přeneseno do dneška – proč vlastně uctívat Boha, proč se modlit, proč chodit do kostela. Mudrci šli za narozeným králem, protože věděli, že se to sluší. Tak to prostě má být – když se narodí král, je potřeba se mu poklonit a přinést dary. Do Betléma jdou, aby splnili něco, co cítí jako svojí povinnost. Noemi a Rút mají jiný důvod – jdou do Betléma, protože Noemi ví, že je to její jediná naděje na přežití, vrátit se ke svým. A Rút se rozhodla, že naděje její tchýně bude i její nadějí. Jdou, protože jiná cesta není, protože tahle cesta je ta jediná správná.

Tyto dva postoje pak můžeme vidět až do dnešních dnů. Na jedné straně plnění povinností a na druhé straně hledání té jediné naděje, která v tomhle světě ještě zůstala. Na straně jedné jakýsi náboženský úkon, protože se to sluší být pokřtěný, konfirmovaný a mít církevní svatbu a pohřeb a na straně druhé hledání té jediné cesty, která vede k životu.

Kdyby šlo jen o nás, byl by to náš problém, že bychom si vybrali ten špatný přístup k Bohu i náboženství. Jenže – a na to nás upozorňují důsledky cesty mudrců do Betléma – to, že někdo bezmyšlenkovitě plní své povinnosti může někoho jiného přivést do průšvihů. Kdyby ti babylónští židé nečetli ve hvězdách, je možné, že za jejich života by se k nim zpráva o narození židovského Krále vůbec nedonesla. A dožili by jako poctiví a slušní židé a nenechali by za sebou dětský masakr v Betlémě.

Takže proč? Proč vlastně dělám to, co dělám. Ze slušnosti a povinnosti, nebo proto, že vím, že to je jediná šance žít dobrý život teď i po smrti?

Amen

(Z ranních zamyšlení J. F. Pechara na letošní sborové dovolené v Želivi)

Interní zápis z 727. schůze staršovstva konané 25. června 2012

Přítomni:

členové: Pechar, Bruncko, Dus, Chadima, Mazný, Novotný, Plhák, Slabý, Stralczynská, Zvánovcová, Žilková, Hoznauer; omluveni: Drápal, Holý
host: V. Prosek (na část)

Výstavba, rozhovor s br. Proskem.

Staršovstvo probíralo další postup jednání s MČ P4 o pronájmu / prodeji pozemku pro přístavbu.

Neděle o prázdninách – kazatelé:

- 1.7. J. Pechar
- 8.7. S. Hejzlar
- 15.7. V. Hájková – s vysluhováním Večeře Páně
- 22.7. M. Mečkovský (*p.s. kázal J. Pechar*)
- 29.7. J. A. Dus
- 5.8. P. Novotný
- 12.8. A. Drápal
- 19.8. A. Hoznauer
- 26.8. J. Křivohlavý
- 2.9. J. Pechar, rodinné

Zpráva o financích

Pro stavební účely na přístavbu už se sešlo asi 533 000,-Kč.

Sbírky

- 27.5. celocírkevní sbírka na Diakonii. Odesláno 7000,-Kč
- 10. června nepálský student, odesláno 8400,-Kč
- 24. června sbírka solidarity sborů. Odesláno 6000,-Kč.

J. Pechar přihlásil náš sbor / kostel do akce „Evropské kulturní dědictví“, která bude probíhat v týdnu 9. září – 16. září 2012. Nebudeme organizovat, inzerovat nic víc, než to, že kostel bude otevřen po bohoslužbách déle i pro další návštěvníky.

Křesťanská služba

Na základě návrhu Lenky Pecharové ji staršovstvo pověřuje organizací křesťanské služby v našem sboru. Předpokládáme spolupráci s J. Zvánovcovou (matrika, zná lidi ze sboru), ale i s ostatními členy staršovstva a dalšími členy sboru.

Jana Fantysová je novou členkou sboru. Přestěhovala se, přešla ze sboru z Libčic.

Zapsal A. Slabý

Interní zápis z 728. schůze staršovstva konané 10. září 2012

Přítomní: Bruncko, Drápal, Dus, Holý, Mazný, Pechar, Plhák, Stralczynská, Žilková.
Omluveni: Hoznauer, Chadima, Novotný, Slabý, Zvánovcová.

Děkujeme všem, kdo v létě pomáhali při různých akcích – týká se zejména táborů, vodáckých akcí, sborové dovolené, kázání, i mnoha dalších.

Staršovstvo se zabývalo jednáním s MČ Praha 4, které se týká odprodeje či pronájmu pozemku potřebného pro výstavbu. Dále se zabývalo přípravou podkladů pro návrh grantu, který by mohl přinést finanční prostředky pro úpravu současného kostela (záchody, kvalitnější okna, vytápění).

Jednalo rovněž o zajištění kazatelů pro čtvrté neděle v měsících září až listopadu.

Děkujeme všem, kdo 2.9. přispěli na Evangelickou akademii – posíláme 4.600 Kč.

Díky všem, kdo v neděli 9.9. v rámci Dnů evropského kulturního dědictví věnovali čas prezentaci našeho kostela a našeho sboru (zejména Lídě Holé za přípravu informačního materiálu).

V neděli 21.10. (díkůčinění) se koná ohlédnutí za letními tábory.

Zapsal: J. A. Dus

POŽEHNÁNÍ

V neděli 9. září 2012 bylo požehnáno
Daniele Slabé,
která se 7.8.2012 narodila manželům Bětce a Davidovi Slabým

ÚMRTÍ

16. srpna jsme se na hřbitově v Malvazinkách rozloučili se sestrou
Věrou Ježovou
která zemřela 25. 7. 2012

DOPIS ELIŠKY Z BANJA LUKY

Milí přátelé,

ráda bych se s vámi podělila o zážitky z mého návratu do Banja Luky. Tam jsem měla možnost opět vyrazit letos v létě, a to na pět týdnů. Spíše než z vlastního popudu jsem začala cestu plánovat, když jsem vnímala, že Bůh chce, abych se tam vrátila.

Se stejnou organizací a stejnými spolupracovníky jsme připravili třítýdenní kurz angličtiny a týdenní tábor na horách pro vysokoškolské studenty. Pomoci s projektem přijeli studenti z Kalifornie z křesťanského studentského hnutí InterVarsity. V Banja Luce náš tým tvořili David a jeho žena Irena, Matt a jeho žena Bekah, Jessamyn a Chelsea, tito čtyři z Kalifornie, a já. Druhá část týmu byla v Sarajevu.

Tři týdny angličtiny byly velmi nabitě - kromě večerních hodin jazyka jsme se scházeli se studenty na „kávu“, dělali s nimi výlety, sportovali, a při tom všem s nimi mluvili o Bohu, Ježíši a životě víry. Zažívali jsme veliké Boží požehnání - překvapovalo nás, s jakou otevřeností měli zájem se na toto téma bavit.

Velice jsme se radovali, když čtyři studenti přišli na biblickou hodinu, na které jsme četli a rozebírali příběh marnotratného syna. Co činilo tuto hodinu také tak významnou bylo, že to bylo vůbec poprvé, kdy ji vedl student z Banja Luky. Jde o Karla, který byl na jazykovém kurzu a evangelizačním táboře minulý rok. Od té doby pravidelně chodil na studentskou biblickou skupinku

a rostl ve své víře. Letos si tedy vyzkoušel, jaké to je skupinku vést.

Bůh dal, že jsem po celých těch pět týdnů měla možnost bydlet u Sofije, studentky, která pochází z ateistické rodiny, ale již několik let se aktivně účastní rozličných aktivit EUSu a místního protestantského sboru. Bylo to teprve nedávno, chvíli před tím, než jsem přijela do Banja Luky, kdy se rozhodla následovat Ježíše Krista. Několik týdnů byla v těžké životní situaci, když si uvědomila, že jediné, co jí může pomoci, je přečíst si Nový zákon. Během čtení Písma ji Bůh měnil, promlouval k ní, až se nakonec pro něj rozhodla. Zjistila, že Ježíš Kristus je jediná odpověď na její těžkosti, na její život. A tak, po celou dobu, co jsem s ní byla, jsem jí mohla pomáhat na začátku její cesty s Bohem. Společně jsme se modlily, četly bibli, mluvily o jejím minulém životě a tom, co pro ni její rozhodnutí znamená. Její obrácení bylo možné díky Božímu milosrdenství a trpělivosti a lásce několika Božích služebníků, které ona měla možnost v uplynulých letech potkávat a kteří jí o Bohu svědčili.

Na tábor, navzdory našim očekáváním jeli z Banja Luky jen dva studenti. Dohromady bylo na táboře z různých měst šest studentů. Jela také studentka Aleksandra, kterou jsem poznala minulé léto a celý rok s ní byla v kontaktu. Rozhodla se jet s námi, a i když pro ni byly ranní biblické hodiny nepřekousnutelné a rozhodla se jich neúčastnit, i tak jsme jí v mnohých rozhovorech mohli svědčit a učit o Boží cestě. Věříme, že si Bůh tato semena dříve nebo později použije.

*"Cílem našeho učení je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí
a z upřímné víry." 1 Tim 1,5*

Tam, kde Bůh působí, kde roste jeho dílo, tam také přichází nepřítel, aby ničil a škodil. I teď jsme museli čelit útokům. Místní televize odvysílala reportáž, do které jsme poskytli rozhovor, a která měla být údajně o různých studentských hnutích. Nakonec z reportáže opět vyznělo, že je organizace EUS sekta. Díky Bohu se reportáž vysílala ve stejný čas jako velice důležitý fotbalový zápas, a tak jsme nepociťovali, že by to naší službě uškodilo.

V tomto školním roce mě čeká služba v české studentské organizaci UKH (Univerzitní křesťanské hnutí). I zde nás čekají evangelizační aktivity mezi studenty, mimo jiné kurz Křesťanství objeveno - osmitýdenní kurz o základech křesťanské víry. E. Adamcová

PRÁZDNINOVÉ AKCE

Tábor pro starší děti – 28.7. – 10.8. - Pecka

Jako každý rok, tak i tentokrát jsme se sešli v nelidských 7:30 na hlavním nádraží hlavního města. Tři vlaky, dva přestupy, jeden privátní vagon a žádné odmlouvání, ty dva kiláčky s plnou bagáží ujdete. Letos byli vedoucí drsní a neplatilo na ně žádné smlouvání ani vyjednávání. Natožpak fňukání ve stylu: 'Já mám těžký baťoh' nebo 'Bolí mě nohy'. 'A opovaž se se zeptat, jak je to ještě daleko.'

Vedoucí se uprosit nedali a vedoucí se uprosit nedaly. 'A do rybníka půjde každý každé ráno povinně, pokud teda nemáš službu, v tom případě alou, nebo chceš-li švihej, do kuchyně v potu tváře dělat chleby na snídani.' Dřepy, ze kterých bolí nohy následující týden, kliky, po kterých necítíte ruce. 'Ruce, které sis včera pokusil useknout, abys nemusel dál dřít. Ty bláhový, myslíš si, že se nedá sekat dřevo s devíti prsty? Usekni si jich ještě osm a pak se nad tím zamyslím!'

Seznamte se, toto je Pecka ve zbrusu novém drsném kabátě. Člověk aby si vzal šmirgl, jinak nemá šanci přežít. 'Cože? Schoval sis něco v lese? Tak to Tě vzbudíme o půlnoci a půjdeš si to najít, a ano, bez baterky. Máš před sebou velkou závěrečnou, celodenní hru?'

Snad si nemyslíš, že tě ve 3:45 nevzbudíme. To bys byl na omylu. My tě vzbudíme a to budeš koukat, jak tě vzbudíme. Ó jak my tě vzbudíme.

Ale co to? Celodenní hra končí už ve dvanáct. 'Tak už se uvolni, člověče. Konec soutěžení, dost rivalitě. Nastaly zbylé dva dny tábora.

Pojď se veselit a radovat, buď dobré mysli. Vymysli scénku k táboráku, naplň si břich loktem chleba s obložením a pak se spolu s Krtečkem odval do koutečka, připrav atrakci na pouť a ten nepořádek ve stanu? Ten ti den před odjezdem taky odpustíme. Lehni si a relaxuj nebo si třeba jen sedni a dívej se, jak poslední oheň dohasíná.'

A hle, tma prohrála a den zvítězil.

Dvacet dětí si Pecku 2012 opět skvěle užilo a vedoucí se již teď stejně jako ony těší na příští ročník, který se, dá-li náš Pán, znovu uskuteční příští rok první dva týdny v srpnu. Pokud bude opět tak požehnaná, pohodová a veselá jako letos, tak je na co se těšit. Věřte.

fotka: <https://lh4.googleusercontent.com/-F0EeYYUt048/UDZNIombNDI/AAAAAAAAAJs/ifCIqSAGO1E/s720/Pecka%25202012%2520013.JPG>

Daniel Pinc, zpěvák na dvoře hlavního vedoucího

Tábor pro mladší děti – 28.7. – 11.8. hájenka nedaleko Pusté Rybné

S Papoušem za tajemstvím

Další rok uběhl a máme tu znovu léto. A k létu neodmyslitelně patří i tábory. Letos to bylo jinačí - vyrazili jsme do někdejší hájenky Damašek, ležící u obce Pustá Rybná. Krásné místo - stanový tábor na svažité louce (to má své výhody, krásně se tam válejí sudy) pod lesem, tůňka, potůček, hlavně klid. Tedy žádné město, auta, bakugani a podobně. Navíc zásluhou několika vedoucích jsme se rozrostli do zcela nevídaných rozměrů - tedy co se týče počtu dětí (rozumějte, prostě je sehnali), celkem 37ks! Mohli jsme si tedy vyzkoušet, co takový skutečný tábor obnáší.

Veselo bylo už při přestupu ve Svitavách, ale to byl jen začátek... Nás čekala cesta na tábořiště, kde se odehrává děj knížky Mluvící balík od Geralda Durrella. A my můžeme sledovat příběh Petra, Šimona a jejich sestřenice Penelopy.

První noc trávíme na evangelické faře v Pusté Rybné, neboť tábořiště je volné až od neděle. Ráno navštěvujeme bohoslužby u baptistů. A na mořském břehu, který se kvůli dešti musel přesunout od rybníka do kostela, nalézáme balík. A v něm - Papouš s Dulcibelkou. Od nich se dozvídáme o podzemní říši Mytologii, kde všichni pohádkoví tvorové našli nový domov. Jenže baziliškové se rozhodli, že si celou říši podrobí a budou jí vládnout. To znamená, že záchrana Mytologie je prostě na nás! Ale nemějte obavy, čas se najde i na řadu věcí, které k táboru patří - dílny, výtvarka, modlitebka aj. Navíc jsme přidali i olympiádu (tou dobou něco podobného probíhá

dokonce i v Londýně). My budeme mít pár disciplín, ve kterých si může každý vyzkoušet, o kolik se v nich za tábor zlepší. Třeba přetahování lanem, lukostřelba, nošení míčků na lžičce v ústech, podlézání pod v každém kole snižovaným provazem atd. Na výtvarce se kromě nezbytné batiky například malují květináče, vyrábějí dračí vejce a jmenovky na stany. Na dílnách se věnujeme základním tábornickým dovednostem - práci s nožem, řezání pilou, sekání sekou nebo třeba i zapalování ohně.

O přípravu jídel se věrně stará Lenka s Kristýnou, děti pod vedením Ráchel po obědě myjí nádobí. Každý večer probíhá za velkého zájmu dětí (a komárů) modlitebka na louce. Nejoblíbenější písničkou se stala "Kdo je králem džungle", ta nám bude znít celý tábor v uších. Tak tedy "bubla, bubla..."

Vzhledem k ještě nevídanějšímu počtu dětí než loni, vzniká celkem pět skupinek. Švábi, Papoušova armáda, Bílí tygři, Bílý Tesák a Dynamiti, kteří to nakonec vyhráli. Stany jsou dvojlůžkové, tudíž děti rozdělujeme po dvou. Ale má to své výhody - bude snazší udržet pořádek, a kdo ho má, je po zásluze odměněn. Po snídani probíhá takzvané bonbónování. Nad hlavou nám občas přelétnou stíhačky. A i u nás došlo na letecký den - stačí si jen neuklízet a může se stát, že vám ten binec někdo z vedoucích vyhází... Hned v pondělí nás navštěvuje kontrola z hygieny, všechno pečlivě prošli a neshledali závadu. Kristýna jim chce uvařit kafe. Co se asi může stát, když je ve sklenici od kávy paprika?!

Vraťme se zpátky k Papoušovi, Penelope, Šimonovi a Petrovi a záchraně Mytologie. Pro její záchranu musely děti svést nejednu bitvu s bazilišky: zachraňování zajatých jednorožčátek, pronášení routy mlázím - ta na bazilišky velice platí, přenášení vody nebo stavba lodiček se svéráznými názvy a jejich plavba po potoce. Koneckonců i v Mytologii se plulo na loďce. Vidíte, potok: nakonec to Jardovi a Tomášovi

nedalo a během dvou dnů vznikla na potoce přehrada. A že si dali záležet! Her bylo samozřejmě více. A my vedoucí jsme se nejednou proměnili ve zlé bazilišky a dělali vše pro to, aby se to dětem nepovedlo. Samozřejmě marně. Navečer při nástupu přišel Papouš a ocenil jednotlivé skupinky - podle úspěšnosti dostaly korkové špunty. Však se budou hodit. Když to nikdo nečekal, přišel místo Papouše kouzelník H. H. (čti HáHá). Úlohy se zhostil dobře. Jen si pokaždé někdo myslí, že ho hrál Tadeáš. A Papouše Zuzka. Ale to se vám jen zdá. A když někdo dělal neplechu, dostal černou tečku a hodil si velkou kostkou, na které byly napsány tresty, jako sbírání papírků, jít na dřevo, skákat okolo ohniště na jedné noze a zpívat a jiné. Jenže to házení kostkou se jim tak zalíbilo, že někteří chtěli zlobit snad jen kvůli tomu. Tak kostkou nakonec házel vedoucí.

Na celodenní výlet vyrážíme přes kopce a lesy do obce Křižánky, cestu si zpestřujeme průchodem čarodějným lesem, kde žijí bludičky (proto všem zavázat oči, a držte se provazu, ať nezabloudíte), návštěvu Zkamenělého zámku (skála dokonce i s tunelem), a pak si konečně můžete vyhodit z kopýtko v obchůdku. Na zpáteční cestě lezeme na skálu Čtyři palice a pak... stále dáváme pozor, aby se nám žádné dítě

svíčkách lesní cestou - a tam jsme strašili. Tedy já také. Na nejednoho sáhla ruka vynořivší se z křoví. Do té doby, než jsem usnul - i strašidlo je jen člověk. Druhá bojovka byla náročnější: v přestrojení za vlkodlaky jsme unášeli vedoucího skupinky a ostatní ho museli zachraňovat - a zachránili!

Každý večer po vyčištění zubů ještě pohádku na dobrou noc a na kutě. Tedy děti. Zatímco stany pomalu utichají, nás vedoucí čeká ještě porada, a nejednou si povídáme dlouho do noci. Druhou neděli si děláme soukromé bohoslužby v evangelickém kostele. To je výhoda toho, mít s sebou faráře.

A nadešla rozhodující bitva. Vyrážíme dobýt baziliščí hrad a osvobodit Mytologii. Jednotlivé skupinky se vydávají na cestu, plní rozličné úkoly a krok za krokem se blíží k vítězství. Pomáhají najít ztracená dračí vejce, v lukostřelbě vítězí nad baziliškou, přelézají po lanech nad nově vzniklou přehradou, a pak už jen najít zakopaný poklad... Sláva, Mytologie je osvobozena!

neztratilo, ale ztratí se nám jedna z vedoucích - Evička. Naštěstí jen špatně odbočila a vrátila se šťastně do tábora. A ještě jednu věc musím ocenit: cestou se vytvořila jakási "žabí rota", která šla vpředu a pečlivě odstraňovala z cesty žáby a podobnou havěť, aby nedošla úhony.

K táboru neodmyslitelně patří bojovky. Tentokrát se chodilo po skupinkách po louce k ohni a po

Předposlední den je víceméně odpočinkový, probíhá olympiáda, jdeme k rybníku a večer - slavnostní táborák. Poslední den nás čeká velký úklid, sbalit sebe i děti a vyrážíme na vlak. Vzhledem k velkému počtu účastníků zabíráme téměř celý motorák. Přestup ve Žďárci u Skutče, v Pardubicích, a pak už do Prahy. Z Mytologie se ven šlo tunelem. My nakonec tím tunelem projíždíme, než přijedeme na Hlavní nádraží, kde nás netrpělivě očekávají rodiče. A to je vlastně všechno.

Kdepak, tábor není od toho aby si člověk odpočinul. I když - možná ano, jenže trochu jinak. Ale stejně nás to baví. Víte, je to trochu jiný svět a po tu dobu vás ten okolní moc netrápí. A že děti někdy zlobí? Inu, všeho do času. V tomto ohledu je jen jedna spravedlnost. I tyto děti budou mít jednou děti...

Milan Bareš

(pro vysvětlení: bakugan je taková hračka, která hýbala loňským táborem)

Sborová dovolená – 18.8. – 25.8. – klášter Želiv

Letošní sborová dovolená proběhla tradičně předposlední týden v srpnu od 18. do 25. 8. Netradiční bylo místo: premonstrátský klášter Želiv na Vysočině mezi Humpolcem a Pelhřimovem. Klášter, založený ve 12. století, má pohnutou historii, byl vypleněn, dvakrát vyhořel, mniši byli několikrát vyhnáni. V padesátých letech byli v klášteře internováni katoličtí duchovní včetně pozdějšího kardinála Tomáška. Později sloužil jako psychiatrická léčebna. V devadesátých letech se premonstráti do Želiva vrátili a v současnosti klášter působí jako středisko duchovního a kulturního života. Klášter slouží také jako hostel pro turisty a vaří se v něm velmi dobré pivo, jak jsme se přesvědčili při prohlídce zdejšího pivovaru.

Sborová dovolená je místem setkávání různých generací. Při stále rostoucím počtu účastníků není její organizace vůbec snadná. Zdeňka Kučerová, která má organizaci

dovolené na starost, zvládala perfektně všechny problémy s ubytováním, stravováním apod., kterými jsme ji denně zavalovali, a za to jí patří velký dík.

Klášter je umístěn v kouzelném prostředí mezi řekami Želivkou a Trnávku. Po celý týden bylo krásné počasí, které jsme mohli využít k výletům i ke koupání v řece i v blízké přehradní nádrži.

Součástí sborové dovolené bývají ranní bohoslužby a duchovní a kulturní programy pro dospělé i pro děti. Ranní bohoslužby měl na starosti náš kazatel Jaroslav Pechar, který v sedmi zamyšleních probral starozákonní Knihu Rút. Nedělních bohoslužeb se ujala Rut Nývltová, která přečetla kázání Lud'ka Rejchrt. Z hostů večerních programů asi nejvíce zaujal docent Max Kašparů, známý psychiatr a terciář želivského kláštera. Poutavě mluvil o své léčebné praxi a přivezl i knihy, které jsme si mohli koupit. Setkání s želivskými premonstráty i s katolíkem Maxem Kašparů náš přesvědčila, že ekumena není prázdný pojem, protože jsme všichni Božími dětmi ve společenství křesťanské víry a lásky.

Jiří Holý

Poznámka redakce:

několik údajů na doplnění. Sborové dovolené se zúčastnilo 52 dospělých a 35 dětí (když nepočítáme ty, kdo přijeli jen na skok).

Večerní programy:

neděle: Marta a Aleš Drápalovi o Americe a „jejich“ sboru; Marie Jelínková o přistěhovalcích

pondělí: David Navara o sobě a šachových soutěžích

úterý: Max Kašparů: Stavby a vztahy – bludný kruh

středa: Richard Hons: Zlatá horečka v západní Africe

čtvrtek: Marta a Růžena Černé: Egypt; Marie a Lukáš Havlenovi: Izrael a Jordánsko

pátek: Ester Brandejsová: kniha Hebrejská abeceda

Co nás čeká? Buď využijeme rezervace na příští rok a zopakujeme si Želiv, nebo najdeme jiné úžasné místo, příhodné pro batolata i stařenky o holi, kde budeme jenom my a bude tam dost postelí i pro ty, kdo se přihlásí na poslední chvíli a nikoho nebudou nutit, aby jedl to co navařili, přestože on to nerad. Vše je věc diskuze.

DOPIS NEPÁLSKÉHO STUDENTA

6. srpna 2012

Drazí přátelé,

Kéž milost a pokoj našeho Pána je s vámi!

Děkuji velmi za váš dopis, i když v něm byly i smutné zprávy o úmrtí několika členů sboru. Modlím se, aby Bůh dal svůj pokoj, který převyšuje naše chápání do srdcí všech členů rodin, které postihla těžká ztráta.

Modlím se také za potřebné povolení k přístavbě budovy vedle vašeho kostela. Věřím, že nakonec Bůh otevře dveře, pro tuto stavbu.

Já jsem, Bohu díky, v pořádku a Bůh mi požehnal v předchozím období. Nyní jsem již opět ve škole, ale během prázdnin to byl skutečně požehnaný čas. Byl jsem vyslán do východní části Nepálu na pomoc do malého místního sboru. Zde jsem pomáhal při návštěvách domácností, organizováním místních setkání křesťanů, setkání mladých a vyučování pěveckého sboru. Byl jsem tam celkem měsíc. Často bylo nutné jít na místo setkání i několik hodin do hor. Tyto cesty se mně velmi líbily, protože jsem poznával nová místa i lidi. Jak místní pastor, tak další věřící mne při rozloučení žádali, abych zas ještě přišel.

Rád bych vám popsal aspoň jednu z mnoha událostí z mého pobytu. Když jsem měl kázání v jednom odlehlém místě, přišla za mnou paní, která již mnoho let jako křesťanka sloužila dalším lidem a řekla mi: „Děkuji ti bratře, protože v mé současné situaci, kdy se mi zdálo, že má služba a moje víra zcela prohrávají a měla jsem už chuť to vzdát - tak po dnešním kázání opět jasně vím, že můj život patří Kristu a mohu zas s radostí sloužit!“. To jsem netušil, že zrovna tam si mne Bůh použije takovým způsobem. Byla to pro mne opravdu nová zkušenost.

Potom jsem šel do mého rodného města, kde jsem strávil zbylý čas prázdnin se svou rodinou. I zde jsem pomáhal v našem sboru. Díky Bohu za ten krásný čas s mými blízkými.

Nyní jsem tedy opět ve škole a je to opravdu hektické. Tento rok jsem jako vedoucí studentů našeho ročníku, tak mám navíc další povinnosti. Je to už poslední ročník a tak je nutné splnit mnohé úkoly. Prosím, modlete se za mne, abych správně ukončil své studium.

Ještě jednou vám děkuji za projev lásky, vyjádřený podporou mého studia. Kéž vám Pán Bůh hojně požehná.

S láskou napříč velké vzdálenosti

Daniel

Srpen 2012 - ŠACHOVÁ OLYMPIÁDA V ISTANBULU

Velmistr David Navara triumfoval na šachové olympiádě v Istanbulu

Dvě české stopy na vrcholném klání šachistů: nejvíce bodů získal gentleman Navara. Celkové vítězství Arménie zajistil Sergej Movsesjan žijící v ČR.

Český reprezentační tým na právě skončené šachové olympiádě v Istanbulu zrovna nezářil, přesto do dění právě skončených klání Česko

svou stopu, a to hned dvakrát, výrazně otisklo. Velmistr David Navara získal na šachové olympiádě nejvíce bodů ze všech 750 zúčastněných šachistů, a vyhrál tak „kanadské bodování“ ziskem 9,5 bodu z 11 partií. Mimořádný byl Navarův výkon i z hlediska šachového výkonu přepočítaného podle ratingové síly jeho soupeřů, v tomto hodnocení bral stříbrnou medaili. Přesně po roce tak velmistr Navara opět fantasticky reprezentoval Českou republiku na vrcholné mezinárodní soutěži. Připomeňme, že loni na podzim se na Světovém poháru probojoval až do čtvrtfinále a získal cenu fair-play za nevídaně rytířské jednání. Je potěšující, když můžeme fandit příkladně slušnému a čestnému sportovci, který navíc zaznamenává úspěchy ve světovém srovnání.

Přetištěno z <http://www.ceskapozice.cz>.

Dodáváme: David je členem našeho sboru. Gratulujeme!

inzerát - poptávka

Sháním dostatečně velké (ojeté) osobní auto pro pětičlennou rodinu s velkým úložným prostorem (zavazadla pro všechny včetně hlubokého kočárku). Nejlépe kombík, třeba Octavia, Golf, Peugeot 307 combi, Laguna, Logan, Focus atd.

Nejraději diesel se spotřebou do 6 l, vyrobeno po 2005 +/-, najeto do 100 000 km +/-, posilovač řízení, klimatizace, ABS, trojbodové pásy na všech 5 sedadlech.

Ne moc drahé, nebourané, nekradené, nepřetáčené, neprorezlé, nevycpávané tmelem apod :-) Lyžiny na střeše pro nosič vítány. Pokud možno neprosycené cigaretovým kouřem. Na vnějším vzhledu tak moc nezáleží.

Děkuji, Michal Mazný, e-mail: mmazny@upcmail.cz, tel. 222 360 582 večer

KOSTEL DOKOŘÁN

V sobotu 8. 9. jsme se zapojili do akce „Dny evropského dědictví“ a otevřeli kostel dokořán. Doslova. Navíc jsme byli jediní v celé Praze 4, proto jsme si nemohli stěžovat na nezám. Stále jsou lidé, kteří se na náš kostel dívají z povzdálí a říkají: „Víte, já chodím okolo 5, 10, 15 let a najednou vidím, že máte otevřeno...“ a rádi

zajdou dovnitř. Na návštěvu lákala kapela složená z dětí hrajících na roztodivné nástroje a pana faráře s flétnou harmonikou a s nezbytným noharem. Návštěvníky jsme sice ne- počítali, ale ko- lem šedesáti jich být mohlo. Zajímala je historie kostela, naší církve, co se u nás děje a někteří odvážní usedli za varhany. Jiní se přišli jen podívat. My průvodci jsme rozhodně měli o čem vyprávět, skoro jako hradní kasteláni. Nám sice kostel husité nevypálili, ani Švédové za třicetileté války nepobořili, ale zato nám jiní ukradli střechy. Vyprávíme o skále, která nám několikrát hrozila zřícením, o chodbách za kostelem, o srubu, co chceme postavit... I o myších, které máme na chodníku. Dlouhou chvíli, když nejdou lidi, si krátíme vyprávěním a požíváním housenek. Kolem páté přicházejí první Vietnamci a začínají zkoušet hudební doprovod bohoslužeb. Soudě podle zvuku se na první poslech může zdát, že se kostel proměnil v rozbouřený diskoklub, ale nedejte se mýlit, jsou to chvály. Jen tomu nerozumíme. Jenže zkuste v tom hluku a mezi nataženými kabely provádět lidi. Ale rozhodně to mohl být pro ně nezapomenutelný zážitek. Pro nás také. Několik lidí nám slíbilo, že se určitě někdy staví. Tak uvidíme.

Milan Bareš

Pravidelný sborový program

Neděle 9,30 bohoslužby

první neděli v měsíci rodinné,
třetí neděli vysluhována
sv. večeře Páně;
8,30 chvály (kromě 1. neděle)

Úterý 7,00 ranní modlitební setkání

18,30 mládež

16,00 dívčí odrost. skupinka
(jednou za 14 dní)

Středa 15,30 a 17 maminky s dětmi

18,00 biblická hodina

Čtvrtek 8,05 čtení čeho? zatím nevíme

20,00 PoMlaSg „třicátníci“
(2. a 4. čtvrtek v měsíci)

Pátek 15,30 mladší dorost

17,00 starší dorost

úřed. hodiny faráře Jaroslava Pechara:

úterý a středa 14,00 – 16,00

čtvrtek 10,00 – 12,00

Obsah:

Úvod	2
Staršovstvo zápisy	3,4
Požehnání Danielce	4
úmrtí – Věra Ježová	4
Dopis Elišky	5
Tábor Pecka	6
Tábor pro menší děti	8
Sborová dovolená Želiv	11
Pozvánka na Blešák	12
Dopis Nepálského studenta	13
Šachy Davida Navary	14
Poptávka - auto	14
Kostel dokořán	15

„Tvůj lid bude mým lidem
a tvůj Bůh mým Bohem.“

Rút 1, 16b

na první stránce je brána z Říma
foto Zuzka Horálková

BRÁNA

XVIII. ročník, číslo (7,8) 9, září 2012

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, J. Holý

Příspěvky odevzdejte redakci nebo pošlete
mailem na adresu mscerny@volny.cz.

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník
tel.: 244 461 037
<http://branik.evangnet.cz>, branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111	křesťanská služba
222	salár
333	dar
444	Jeroným. jednota
555	nepálský student
888	přístavba